

KÖSTEBEK KÖSTİ

Allah'ın HAFİZ ismini öğreniyor

ALLAH'IN İSİMLERİNİ ÖĞRENIYORUM

BEN BİR KÖSTEBEĞİM

Biz köstebeklerin yaşamı oldukça ilginçtir. Bizler yer altında, açtığımız tünellerde yaşarız. Tırnaklarımız çok kuvvetlidir. Toprağı bu güçlü tırnaklarımızla kazarız. Bitkilere zarar veren böceklerle besleniriz. Gözlerimiz küçüktür. Bu yüzden yeryüzüne çıktığımızda etrafımızı iyi göremeyiz.

Toprağın üstünde bir kıpırdanma hissederseniz, bilin ki bir köstebek arkadaşım oradan geçiyordur.

BEN BİR KARINCAYIM

Biz karıncalara her yerde rastlayabilirsiniz. Evde, sokakta, bahçede... Grup halinde, büyük bir aile olarak yaşarız.

Yiyeceklerimizi yuvalarımızda depolarız. Pirinç, buğday, ekmek kırıntısı ne bulursak sırtlayıp yuvalarımıza taşırız. Yuvalarımızı duvar kenarlarına, toprağın altına veya ağaç dallarına yapabiliriz. Çalışkanlığımızla ve tutumluluğumuzla ünlüyüz.

Güneşli, sıcacık bir gündü. Köstebek Kösti, yuvasından çıkmış güneşleniyordu. "Hımm... Buz gibi bir su olsa da içsem." diye düşündü. O sırada yanından kanguru Zıpzıp geçiyordu. Kanguru Zıpzıp'ın kesesinde iki de yavrusu vardı. Yavrular anneleri zıpladıkça zıplıyor sonra da birbirlerine bakarak kıkır kıkır gülüyorlardı.

Zıp Zıp Kösti'yi görünce ona selam verdi:

– Merhaba Kösti. Güzel bir gün değil mi?

Kösti'nin gözleri iyi görmediği için onları fark etmemişti. Anne kanguruya doğru dönüp dikkatlice baktı;

– Evet öyle, çok güzel bir gün, diyerek onlara el salladı. İçinden, "Ne kısmetli yavrular. Anneleri onları koruyor, gezdiriyor, eğlendiriyor." diye geçirdi.

